

Vise om
De rare Cwilling-Børn
i
Berlin,

Kong Vilhelm og hans Minister.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Ernst Lund, Skindergade 30.

V box 38:1135

Mel.: Nu sta' Du ha'e Din varme Mad o. s. v.

Der var en Kone i Berlin
Som engang fik et Barn;
Men det var ingenlunde Grin,
Thi Skjæbnen — tænk, det Starn! —

Den havde saa det mager
At Konen, skjøndt bedaget,
Fra samme Stund blev plaget
Med Tvillinger, af ja!

Der kunde ikke siges stop,
Tvende Sjæle i en Krop,
Den kunde ikke sprættes op
Thi den var voret sammen!

De vored' op i Brøbl og Pral
Dg blev to rare Skud,
De laved' sig en ny Moral,
Dg ell've nye Bud;

Var fælles om Forstanden,
Dg løi som bare Fanden,

Men roste dog hinanden
Som rigtig rare Børn;
Kun med Smaa de vilde slaes,
Gamle Kjællinger hød de Trods,
Sagde: „Kom blot ei til nos,
For vi er To mod Een!“

Men Dage gik og Aar svandt hen,
Dg da de levede flot,
Blev Satan deres bedste Ven
Dg hjalp dem ofte godt;
Han lærte dem at stjæle,
At røve og at hæle
Dg sidenefter vræle,
Om Kjærlighed og Fred.

Da de selv var Politi,
Kunde de gaae frank og fri
Bort fra hvert et Tyveri,
Dg dele hele Klatten.

Et Kongerige har de slugt,
Tre Hertugdømmer ædt,
Med Nesten vil de snart faae Bugt
Dg bliver dog ei mætt;
De sluge ober Ebnæ,
Dg Intet vil de levne,
Men meget heller revne
Dg derfor kan De troe
Snart vi Doctor Louis seer
Give Pulver dem med meer,
Mens den lærde Doctor leer,
„Hold op med Fylderiet!“

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200

Ja, Hurra for hver fransk Soldat,
De Folk gjør ikke Brovl,
En Lusning, en svin er krabat,
En dygtig Portion Høvl,
Dermed skal de traktere
De Slynglet som regjere,
Som skjæle, annektere,
Og enes godt om Alt;
Men den store Tvillingerad,
Paa kun paa: den stilles ad
Naar den faaer den varme Mad
Som løber ned ad Ryggen!